

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO
W POLANIE ROK XVII 2009 NR 2 (515)

11 stycznia 2009
ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO
Rok B

*Chrzest Chrystusa
uniżeniem Boga i
wywyższeniem człowieka*

(Mk 1,6b-11)

Jan Chrzciciel tak głosił: Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym. W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie. A z nieba odezwał się głos: Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie.

Do godziwego ochrzczenia dziecka wymaga się:

1. aby zgodzili się rodzice lub przynajmniej jedno z nich, lub ci, którzy prawnie ich zastępują.
2. aby istniała uzasadniona nadzieja, że dziecko będzie wychowane po katolicku i jeśli jej zupełnie nie ma, chrzest należy odłożyć zgodnie z postanowieniami prawa partykularnego, powiadamiając rodziców o przyczynie. (KPK, kan 868)

ZŁOTA MYŚL
*Oby woda, którą pijesz,
przypominała ci, że także
twoja dusza jest
spragniona.*

błogosławieństwo irlandzkie

Sakrament Chrztu Św.

Chrzest jest pierwszym sakramentem. Przed chrztem bowiem nie można przyjąć żadnego Sakramentu.

Chrzest jest też najpotrzebniejszym sakramentem. Kto bowiem nie przyjmie sakramentu chrztu, nie może uzyskać zbawienia według słów Pana Jezusa: „Jeśli się ktoś nie narodzi z wody i Ducha Świętego, nie może wejść do Królestwa Bożego” (J 3,5). Kościół katolicki udziela chrztu świętego, posłuszny rozkazowi Zbawiciela: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” (Mt 28, 19).

Człowiek dorosły, który bez własnej winy nie może przyjąć chrztu, może być zbawiony; musi jednak pragnąć chrztu, a przynajmniej pragnąć spełniać we wszystkim wolę Bożą. To pragnienie połączone z doskonałym żalem za grzechy, nazywamy chrztem pragnienia.

Człowiek nieochrzczony, który poniesie śmierć męczeńską za Chrystusa, będzie również zbawiony. Tę śmierć męczeńską nazywamy chrztem krwi.

Sakramentu chrztu udzielają w sposób uroczysty biskupi i kapłani, a za ich zezwoleniem także diakoni. W nagłej potrzebie może ochrzcić każdy człowiek, nawet niechrześcijanin, musi mieć jednak zamiar czyli intencję rzeczywiście ochrzcić, czyli spełnić to, co spełnia Kościół udzielając chrztu świętego.

Do chrztu uroczystego, którego udziela biskup, kapłan lub diakon, używa się wody zwykłej, którą poświęca się przed samym chrztem. W razie nagłego wypadku można użyć zwykłej nie poświęconej wody. Chrzest daje łaskę uświęcającą, a tym samym gładzi grzech pierworodny, u dorosłych zaś także wszystkie grzechy przed chrztem popełnione; odpuszcza również całą karę za popełnione przed chrztem grzechy, tak doczesną jak i wieczną. Dlatego słusznie nazywamy chrzest, Sakramentem Odrodzenia w Chrystusie. Przez chrzest stajemy się członkami Kościoła Chrystusowego i możemy korzystać ze wszystkich łask, jakie Pan Jezus zostawił w Kościele, a które są nam potrzebne do uświęcenia się. Chrzest wyciska wreszcie na duszy ludzkiej znak czyli znamię. Dlatego chrzest można przyjąć tylko raz w życiu.

Chrzest może przyjąć każdy

nieochrzczony, tak niemowlę, jak i dorosły człowiek. Człowiek dorosły musi pragnąć przyjąć ten Sakrament, poznać główne prawdy wiary Chrystusowej i uwierzyć w te prawdy, a także wzbudzić żal za grzechy przed chrztem popełnione.

Przy chrzcie otrzymujemy imię Świętego, który ma być nam w życiu wzorem i patronem.

Rodzicami chrzestnymi mogą być tylko praktykujący katolicy, którzy przyjęli sakrament bierzmowania. Mają oni wraz z rodzicami naturalnymi dbać o katolickie wychowanie swego chrześniaka, a także powinni być świadkami przy bierzmowaniu.

Obzędry chrztu mogą się odbywać w czasie Mszy świętej, podczas której rodzice i chrzestni powinni przystąpić do Komunii świętej albo poza Mszą świętą.

W obrzędach chrztu powinna uczestniczyć cała rodzina dziecka.

Gdy dziecko dojdzie do używania rozumu, powinno sumiennie wykonywać obietnice, złożone w jego imieniu przez rodziców chrzestnych. Pożyteczną rzeczą jest ponawiać obietnice, złożone przy chrzcie, szczególnie przy bierzmowaniu, pierwszej Komunii świętej i w Wigilię Wielkanocną.

Chrzest jest pierwszym z chrześcijańskich sakramentów, tj. znaków Bożej łaski udzielanej człowiekowi.

Obmycie — jako akt religijny i symbol oczyszczenia duchowego znane jest także poza chrześcijaństwem. Znane było i w prawie Mojżeszowym. Bezpośredni poprzednik Jezusa, Jan Chrzciciel, zawdzięcza swe imię temu, że wzywając swoich słuchaczy do nawrócenia, chrzczył ich w wodach Jordanu na znak pokuty.

Jezus, posyłając swoich uczniów — apostołów, jako zwiastunów zbawienia, które przyniosła Jego śmierć i zmartwychwstanie, kazał, by nawróconych — tych, którzy uwierzą — chrzcili w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Przyjęcie chrztu jest wyrazem wiary w Jezusa Chrystusa i nieoddzielnej od niej woli nawrócenia: porzucenia grzechów, jakie wyrzuca sumienie, by żyć dla Boga, służąc ludziom.

Chrzest nie jest jednak tylko wyrazem wiary i dobrej woli ze strony człowieka. Jest znakiem działania uwielbionego Pana, Chrystusa, który przez swego Ducha ogarnia człowieka swą łaską, przebacza mu grzechy i — jako Syn Boży — łącząc ze sobą, czyni Bożym dzieckiem.

Chrzest jest znakiem działania Chrystusa, który mocą swego Ducha — Ducha Świętego czyni człowieka uczestnikiem swej śmierci i zmartwychwstania (Rz 6,3-14). Udziałem w Jego śmierci poniesionej za grzech wszystkich jest „umieranie dla grzechu”, to znaczy wyrzeczenie się grzechu, wyzwalanie się z grzechu. Udziałem w Jego zmartwychwstaniu jest ciągle podejmowanie nowego życia - życia dla Boga i ludzi.

Nie jest to tylko obrazowe sformułowanie, lecz tajemnicza rzeczywistość.

Śmierć Jezusa była aktem absolutnego posłuszeństwa Bogu Ojcu. Była tym samym radykalnym przeciwstawieniem się grzechowi, który jest nieposłuszeństwem i buntem przeciw Bogu. Każdy, kto przeciwstawia się grzechowi, czyni to mocą Ducha Świętego, który niejako wprowadza w bezwzględne posłuszeństwo, a zatem w śmierć Jezusa. Chwalebne życie, jakie Jezus zyskał przez zmartwychwstanie, było następstwem Jego posłuszeństwa do śmierci. Zyskał życie i stał się Życiem i Zmartwychwstaniem dla wszystkich. Nowe życie, jakie staje się udziałem każdego, kto przeciwstawia się grzechowi, jest, mocą Ducha Świętego, udziałem w zmartwychwstaniu Jezusa. Poza Jego posłuszeństwem aż do śmierci nie ma wolności od grzechu. Poza Jego zmartwychwstaniem nie ma nowego życia. Chrzest, który oczyszcza z grzechu i wprowadza w nowe życie, jest rzeczywistym zanurzeniem w śmierci Jezusa i udziałem w Jego zmartwychwstaniu.

Nic dziwnego, że w starożytności udzielano chrztu przede wszystkim w Wigilię Paschalną. Liturgia Wigilii Paschalnej jest liturgią przejścia Jezusa ze śmierci do życia. Jest zarazem liturgią chrztu i jego odnowieniem.

Chrzest dzieci

Tradycja udzielania chrztu małym dzieciom sięga początków chrześcijaństwa. Zachowują ją wszystkie trzy wielkie odłamy chrześcijaństwa, tzn. poza Kościołem katolickim także Kościoły prawosławne i Kościoły lub wspólnoty ewangeliczne (z wyjątkiem Kościoła baptystów). W środowisku religijnie obojętnym czy ateistycznym można się spotkać ze zdaniem, że wybór wiary czy niewiary trzeba zostawić

każdemu indywidualnie, a zatem nie trzeba dzieci chrzcić ani uczyć ich religii.

Chrzest jest zawsze następstwem wiary, to znaczy, że przyjmuje się chrzest, gdy uwierzyło się w Chrystusa. Gdy chrzci się dzieci, chrzci się je ze względu na wiarę ich rodziców i Kościoła, którego wiarę oni podzielają. Rodzice dają dziecku życie i określają siłą samego dziedziczenia, a także przez swą własną przynależność do określonej rodziny, środowiska społecznego, narodu, przez swoją sytuację kulturową i materialną, kim będzie ich dziecko, a w pewnej mierze także i to, jak się potoczy jego życie. Z natury rzeczy troszczą się dla swojego dziecka o wszystko, co uważają za dobre. Mają prawo i obowiązek przekazać mu także i to, co jest dla nich wartością szczególną — nadrzędną i ostateczną — mianowicie wiarę chrześcijańską. Czynią to, zabiegając o chrzest dziecka, a później wychowując je w wierze.

Wiara rodziców, którzy troszczą się o chrzest dziecka, jest, a przynajmniej powinna być, czymś znacznie więcej niż chęcią, by ich dziecko wychowywało się w tej samej religijnej tradycji, w której oni sami wyrosli. Wiara w Jezusa Chrystusa oznacza wiarę w to, że jest On Zbawicielem, który wszystkich ludzi przychodzących na świat w stanie grzechu oczyszcza swoją mocą i czyni dziećmi Bożymi. Przez chrzest Chrystus łączy człowieka ze sobą i napełnia swoim Duchem, choćby człowiek nie mógł jeszcze zdawać sobie z tego sprawy. Wychowanie chrześcijańskie — idące za chrztem — będzie stopniowym wprowadzaniem dziecka w tę tajemniczą rzeczywistość Chrystusowego zbawienia, które już w chrzcie stało się jego udziałem.

Argument pozornie słuszny na rzecz poszanowania wolności człowieka, by nie chrzcić i nie uczyć dzieci wiary, pozostawiając im samym wybór w późniejszych latach, jest po prostu formą domagania się wychowania ateistycznego. Jeżeli bowiem rodzice nie będą wychowywać dziecka w wierze, tym samym wychowywać je będą w niewierze. Trzeciej możliwości nie ma.

Zapamiętaj

Chrzest jest to pierwszy i najpotrzebniejszy Sakrament, który gładzi grzech pierworodny, daje nam życie nadprzyrodzone i czyni nas członkami Kościoła katolickiego.

ks. Andrzej Zuberbier

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO 11.01. 2009

Wstęp do Mszy świętej: Chrzest św. jest przejściem z ciemności grzechu do jasności życia w Bogu. Sam Chrystus przychodzi do nas, aby objawić moc Swojego Ojca. Chrzczy nas Duchem Świętym i mocą. Przychodzi dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy są pod władzą diabła. Dziękujemy Bogu za dar chrztu świętego, dzięki któremu staliśmy się podobnymi do naszego Ojca. Dziękujemy za to, że my sami jesteśmy Jego świątynią.

Za grzechy i wykroczenia przeciw przyrzeczeniom złożonym na chrzcie przepraszamy teraz Chrystusa Pana.

1. Wraz z dzisiejszą niedzielą kończy się w liturgii okres Bożego Narodzenia i rozpoczynamy pierwszą część okresu zwykłego roku liturgicznego. Jednak, jak to jest w zwyczaju w naszej polskiej tradycji, kolędy przeplatane pieśniami okresowymi śpiewamy jeszcze do 2 lutego – do Matki Bożej Gromnicznej.
2. W **sobotę** {17.01} wspomnienie św. Antoniego opata.
3. W każdy **czwartek** po Mszy świętej odbywa się **Adoracja Najświętszego Sakramentu** wspólnoty dla Intronizacji Chrystusa Króla Wszystkich Parafian serdecznie zapraszamy.
4. We wtorek w Uroczystość Objawienia Pańskiego przeżyliśmy opłatek parafialny. Dziękujemy dzieciom naszej szkoły, Pani Krystynie Pisarskiej i księdzu Tadeuszowi Goryczce za przygotowanie tegorocznych Jasełek, oraz wszystkim parafianom za przygotowanie tego naszego wspólnego pięknego spotkania. które mogliśmy razem przeżyć. Szczególne podziękowania i Kabaretowi „To i Owo” w osobach Elżbiety Oliwko i Karoliny Smoleńskiej pod dyrekcją Pani Marii Faran, (która niezawodnie służy swoją twórczością) za dodatkowe uświetnienie tego miłego spotkania Te spotkania zawsze będą piękne, jeżeli licznie będziemy w nich uczestniczyć. Serdeczne Bóg zapłać Wszystkim.
5. Składamy serdeczne „**Bóg zapłać**” za sprzątanie kościoła Paniom: Agacie Hermanowicz i Barbarze Froń. Na przyszły tydzień do sprzątania kościoła prosimy Panie: Janinę Galica i Danutę Maj
6. **Intencje mszalne:**
Niedziela (11.01) - godz. 11⁰⁰

Niedziela 18.01) - godz. 11⁰⁰

W tym tygodniu imieniny obchodzą Arkadiusz Daniłow, Weronika Hermanowicz.
Zapraszamy Solenizantów na Mszę św. w **piątek** podczas której modlić się będziemy w ich intencji.

*****

Redaguje zespół: ks. Stanisław Lasak, Karolina i Witold Smoleńscy